Ч. 98. Середа 10 (23) мая 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Що з адресою Думи?

Як пильно, з яким напруженєм працювала росийска Дума державна над уложенєм адреси до царя, як добре єї обдумала і як жизненні порушила в ній справи для росийскої держави і єї народів — се вже знаємо. Поставмож собі ще до того перед очи, хто укладав тоту адресу: вибранції народу, вибрані на приказ царя і на спосіб, який уложили царскі дорадники і котрий він сам затвердив. Послів до Думи державної пересіяно, так сказати би через подвійне сито, а мимо того всего вийшли з вибору люди, що знайшли в собі досить відваги і сили, щоби сьвітло правди піднести високо і присьвітити ним чорній силї просто в очи. Навіть темні, неграмотні селяни, на котрих росийске чиновництво найбільше числило, завели єго надію і стали домагати ся не лиш свободи і рівного права, але й таких змін, які би могли дати якусь полекшу в їх дотеперішнім житю.

Тим сьвітлом правди, тим виразом бажань заступників народу єсть адреса Думи до царя і серед тих незвичайних відносин, серед яких она склала ся, стала ся она справдешним голосом народу, котрий з давен давна мав у всїх народів велике значінє й пошановок. Вже стародавні Римляни мали то пересьвідченє і казали що vox populi, vox Dei — голос народу, то голос Божий! Лиш росийскі верховоди не хотять того признати, не хотять того чути. Цар доси не приняв адреси та й мабуть єї не прийме. Ті, що єго окружають, не хотять допустити до того, а може навіть і він сам тому противний, бо ось які наспіли доси вісти о судьбі адреси а з тим і о відносинах царя і Думи:

Берлиньскій Lokal-Anzeiger одержав з Петербурга таку вість: Доси не наспіла ніяка відповідь з Петергофу на просьбу Думи о принятю адреси. Внаслїдок того настало у кадетів велике невдоволенє. Кореспондент згаданої ґазети розмавляв з якимсь достойником, котрий був в суботу в Петергофі, а той розповів єму, що адреса, котрої зміст знають дуже добре, викликала на царскім дворі велике невдоволенє. Так сьмілого проєкту там не сподївали ся а цар мав сказати: Маю богато терпеливости, але нехай Дума уважає, щоби єї не надужила!

До Berl. Tagebl. доносять знов так з Петербурга: Підчас принятя в Петергофі в день уродин царя, говорено майже виключно о Думі і адресі. Двірска партия, котра тепер зовсїм опанувала цїлу ситуацию, впливає на царя в дусї реакцийнім. В теперішну пору борють ся з собою дві партиї: партия Трепова з партиєю, котрої проводирем кн. Долґоруков. Трепов дораджує цареви ужити репресий против Думи, завести в Петербурзї воєнний стан і диктатуру з Дурновом на чолї. Трепов противить ся з цїлою силою одвічальности міністрів перед Думою, знесеню Ради державної і роздїлови домен та ґрунтів церковних межи селян. Цар готов пристати на часткову амнестию і годить ся на продаж приватного майна селянам. Коли би Дума на ті „уступки“ не хотїла згодити ся, то Трепов радить, щоби Думу яко революцийну розігнати. Ситуация єсть поважна.

Нинїшні депеші принесли таку вість з Петербурга: Президия Думи одержала повідомленє, що депутация адресова не може бути принята, бо того рода заяви мають бути доручувані цареви через міністерство двору. Таке саме повідомленє одержав також президент Ради державної. — В сїй самій справі доносять з Петербурга до „Köln. Ztg.“, що відмова принятя президиї Думи у царя викликала всюди велике заворушенє. Загально припускають, що правительство хоче довести до якогось конфлїкту з Думою. Конституцийно-демократична партия відбула конференцию, на котрій постановлено зробити все, щоби недопустити до конфлїкту; кадети готові помирити ся з тим фактом, що цар і двірскі круги легковажать собі Думу, щоби лиш могли перевести ухвалу Думи в нарадах над справою аґрарною.

---

1)

На льокомотиві.

Образок з росийско-японьскої війни.

(З росийского — Р. Курция).

Огненна сонїшна куля саме сховала ся за гори Шунґан. Єї послїдні промінї обливали кровавими смугами блїде голубе небо аж до небозвода. В часї, коли на всходї темно-сїрі заслони ночи почали піднимати ся, наближали ся немов великаньский ґірский хребет тяжкі, оловляні хмари від полудня, віщуни тих страшних весняних ураґанів, котрі як непожадані, але неминучі товариші весни лютять ся кождого року з незвичайною, всьо побороюючою силою по манджурских степах, заповідаючи наближуванє тропічної, невиносимої жари.

Войсковий поїзд, зложений з сїмдесяти шести ваґонів, від рана вже одинайцятий, виїхав перед кількома мінутами в напрямі до Цицикару. Червоні лїхтарнї послїдного ваґона, які засьвічено задля наближаючої ся ночи, а також і длятого, що до найблизшої стациї було більше як година їзди, ставали все менші і менші та вскорі зникли цїлком за виставочою і звисаючою над самими шинами скалою. На стациї, на котрій ще перед кількома місяцями хіньскі кулїси поклали другу пару шин, стало тихо. В огородци будника, що притикав до великої галї машинової, вишукувало кілька запізнених курий окрушки порозсипуваної по земли вечері робітників, котрі по півгодиннім спочинку спішили знов до роботи, за яку особливо тепер, плачено в двоє тільки як звичайно.

Службова машина пересувала поволи і сопучи ряд порожних ваґонів прибувшого перед пів годиною з Харбина поїзду на резервові шини. Недалеко ремізи палено під машиною, котра мала відвезти поїзд, що прибув з Хайляру. Ще трохи дальше, між двірцем а сиґнальовою будкою, стояла друга машина, що помагала перевозити через Шунґаньскі гори від'їхавший лише що войсковий поїзд. Той сильно огріваний велит о силї 700 коний, що з легкостию міг перевозити і найтяжші поїзди по тій ґірскій зелїзници, ждав на приказы коменданта стациї, аби бути готовим кождої хвилї до служби.

Від часу, коли внаслїдок вироку воєнного суду покарано смертию двох Хінців, що пробовали знищити міст на ріцї Ітухей і завдяки збільшеній обачности войскових патрулїв, не повтаряли ся вже такі проби. Але хто може заручити, що то не може стати ся нинї? Двайцять верстов від стациї відкрив підплачений хіньский шпіґун Лію-ху з села Вазінґ шайку хунхузів, а від них не можна надїяти ся нїчого доброго. Найдений ним під одним корчем кусник паперу містив вправдї загальний, але все таки правдивий і вірний плян тутешного зелїзничого шляху, а вписані на нїм замітки вказували ясно, що рисуючий був Японцем. Чиж ушкодженє ворожою рукою зелїзничого шляху не могло би здержати переводженя войск на яких кілька тижнїв? Чиж се не вплинуло би на хід тої і так нещастної війни?

Комендант стациї, майор Чічерін, ходив видимо неспокійний і розворушений по перонї. Замість бути на поли битви, куди тягнула єго войскова навичка і надїя на відзначенє, мусів він вже від місяців сидїти в отсій стациї і томити свої нерви вічною і великою відвічальностию за безпечність зелїзницї і перевожених нею людий. Єго відкомандували сюди длятого, бо яко знаменитий ученик Николаївскої інжинірскої академії визначив ся пізнїйше як молодий офіцир і комендант туркестаньскої зелїзничої бриґади своєю хоробростию і обачностию. Тепер мусїв він тут кождого дня і без надїї на скоре увільненє стрічати переїзджаючих з Петербурга товаришів, котрі може ішли на певну смерть, але могли вже за кілька тижднїв придбати собі слави і здобути високі відзначеня.

Майор глядїв строго на хіньских кухарів, котрі переносили в великих кошах металеву войскову посуду з послїдного поїзду до маґазинів і глянув відтак питаючо на полудне, де із страшних хмар мигали від часу до часу блискавки і звідки доносив ся вже глухий

Справу адреси обговорювано вчера также і на засіданю Думи. Засідане розпочало ся аж о 12 год. 30 мін. замість о 11, а посли обговорювали живо відповідь, яку одержала президия Думи з царского двору. В салї Думи льожа міністрів була порожна а в льожи Ради державної сиділо лиш 7 членів. Президент Думи Муромцев заявив, що президент міністрів Ґоремикін повідомив єго письменно, що на єго руки має бути зложена адреса Думи і адреса Ради державної. — Пос. Новоґрадцев з Катеринослава поставив внесенє, щоби Дума, виходячи з погляду, що значінє адреси до царя основуєсь на єго змісті а не на способі доручення, перейшла до порядку дневного і не вела дискусиї над справою, яка не нарушує анї прав анї значіня Думи.

Пос. Аладін із Симбірска доказував, що завсїгди того рода письма вручають депутациї. Нарід буде знати, кому має завдячувати трудности, ставлені Думі. — Пос. Ковалевский доказував на основі практики в Анґлії і в Німеччинї, що того рода доручування відбувають ся без торжества. Бесідник просив о приняте внесеня. Пос. Набоков піднїс ріжницю межи иньшими депутациями а такою депутацию як депутация Думи. Відмова єї принятя не може змінити нічого в вартости адреси, о котрій рішає єї зміст а не форма. І сей бесідник просив о приняте поставленого внесеня, котрий также і ухвалено однодушно.

Так отже справу адреси можна вже уважати за покінчену. Члени Думи а головно кадети потїшають ся тим, що вага адреси не в способі єї доручення але в єї змістї. Але верховодячі круги російскі можуть сьміло сказати: адреса Думи без взгляду на єї зміст не має ніякого значіня, бо рівнає ся звичайній петициї, яку остаточно може кождий подати до царя. Цар не приймивши адреси від репрезентантів Думи, тим самим не признав їй ніякого права передавати єму безпосередно своїх бажань. Не Дума а міністри мають значінє у царя. Міністри можуть тепер додати до адреси ще свою замітку, а коли будуть уважати за відповідне, то ще й доложать цареви, що то бунтівнича адреса, котрої не лиш не треба увзглядити, але ще наложити строгу кару на тих, що укладали адресу.

Оттак представляє ся тепер справа адреси. В найлїпшім случаю може цар за посередництвом міністерства звернути адресу назад президиї Думи з дописскою міністра, що цар вселаскавійше зволив не увзглянити бажань висказаних в адресї; Дума може й дальше потїшати ся вагою змісту адреси.

Вісти політичні.

З Угорщини. — Под і в Росиї. — По виборах у Франциї.

Є. Вел. Цїсар приймив вчера на окремій авдиєнциї президента угорского кабінету д-ра Векерлього і міністра справ внутрішних Андраший. — Рада міністрів відбула вчера засїданє, котре тревало 5 годин. Др. Векерле представив стан переговорів своїх з австрийским правительством. В добре поінформованих кругах говорять, що ріжниці в справах економічних межи Австриєю а Угорщиною суть надзвичайно великі. Внаслїдок тої вісти були й трансакциї на будапештеньскій біржи дуже слабі.

В Будапештї витали вчера перший раз торжественно хорватских делеґатів, котрі прибули на засїданє угорского парляменту. Около 400 студентів (серед котрих було богато Мадярів) вийшло на дворець. Коли поїзд станув і делеґати вийшли з ваґонів, виголошено кілька привітних бесїд по хорватски, по сербски і по мадярски. Відповідав еп. Дрогобецкий, котрий заявив, що делеґати прибули до Будапешту, щоби яко представителї Хорватиї і Делеґациї відперли спільно небезпечність грозячу вітчинї та сполучили ся разом з Мадярами. Опісля промавляв пос. Бардич на темат побратимства з Мадярами та зазначив, що Хорвати хотять разом з Мадярами станути против нещасливої руки австрийскої, загрожаючої їх свободі.

Характеристичний епізод подають нинїшні депеші з вчерашного засїданя Думи державної, а російска аґентия телеґрафічна додає до тої вісти замітку, що в Думі державній повіяло очевидно якимсь новим, не предвидженим духом. Дума очевидно не хотїла розпочинати нової дискусиї о амнестиї, котра єсть найважнїйшою точкою адреси. Коли скінчила ся дискусия над адресою, пос. Корнилиєв (з вятскої ґуберниї) пригадав, що Дума на першім засїданю висказала однодушно бажанє безпроволочної амнестиї. Коли того бажаня доси не сповнено, що викликує здогад, що не можна сподївати ся амнестиї з гори (від царя), бесїдник предкладає, щоби на порядку дневнім нарад поставлено закон о увільненю політичних вязнів. В виду того, що проєкт такого закона вже роздано, можна зараз приступити до наради.

На то заявив президент Муромцев, що не знає нічого о такім проєктї. Декотрі посли кажуть, що проєкт вже роздано. — Президент каже на то, що може то зроблено з приватної сторони, але не з канцеляриї Думи, бо инакше мусїв би він о тім знати. — Пос Набоков піднїс, що зразу був намір поставити в адресї жаданє повної амнестиї політичної, Дума однак пізнїйше обмежила то жаданє.

На вчерашнім засїданю Думи промавляв также перший раз заступник правительства. В Думі постановлено поставити інтерпеляцию до міністра справ внутрішних в справі вісти, яку недавно тому подала була „Реч“, котра написала і поставила на то докази, що поліция друкувала потайком в своїй друкарнї підбурюючі і взиваючі до погромів та революциї відозви, котрі відтак тайні аґенти розкидали між нарід. Отже перед голосованєм над тою інтерпеляциєю промовив помічник міністра Шванебах і зазначив, що міністер справ внутрішних хотїв бути присутним підчас сформулованя інтерпеляциї, і прийшов був на засїданє, але вийшов, бо дискусия дуже довго тягнула ся. Тепер інтерпеляция вже уложена і він, Шванебах, в імени міністра приймає єї до відомости а Дума в законом приписанім часї дістане відповідь. Він анї не перечить, анї не потверджує фактів, поставлених в інтерпеляциї, лиш приймає їх до відомости.

Опозицийна праса французка признає однодушно поражку опозициї і доказує, що она так велика, як навіть найгірші обави не могли єї предвидїти. Побіда републиканьского бльоку означає передовсїм побіду революцийних социялїстів. Радикальні і социялїстичні часописи доказують, що Франция при виборах показала сильну волю удержати републиканьску політику і социяльні реформи. — Відкритє нової сесиї палати послів відбуде ся дня 1 червня а вибір президиї відбуде ся на другий день.

гуркіт громів. Почувши відгомін кроків за собою, обернув ся і побачив наближаючого ся начальника стациї Гончарова, що саме перед хвилею вийшов із службової комнати, де лише що зателеґрафував до сусїдної стациї, що „дорога вільна“.

— Слава Богу! — сказав Гончаров віддихаючи. — Тепер можна дві годинки випочити. Послїдний поїзд з Хайляру не надійде імовірно перед девятою годиною. Мій телеґрафіст чує ся нинї вже о стілько лїпше, що може мене сеї ночи заступити. Імовірно не стане ся нїчого незвичайного і я буду міг остаточно переспати ся в моїм лїжку.

— З серця вам того бажаю, Іване Андреєвичу — відповів майор. — Від часу занедужаня Клементиєва, ви, здаєть ся, не мали нї хвильки відпочинку.

Виймив з кишенї папіросницю і подав начальникови стациї папіроса, котрого той закурив з видимим вдоволенєм, любуючись наперед приємностию нічного спочинку.

Майор закурив відтак і собі папіроса і стягнувши поважно брови, почав знов приглядати ся наближаючій ся бури.

— Не можу позбути ся чувства, що грозить нам якесь нещастє. Ви очивидно скажете, що тому винна надтягаюча буря і мої роздратовані нерви. Може бути, що й так. Але — наші Хінцї не подобають ся менї і менї упаде камінь з серця, коли вкінци удасть ся менї позбути ся тих косооких драбів і заступити їх нашими людьми.

— Хтож би перечив, Федоре Івановичу — потвердив начальник стациї. — І я їм не довіряю. Але зелїзниця добре стережена. Робить ся все, що лиш можна. А крім того они страшенно боять ся наших куль, хоч желають нам всього найгіршого.

— Дай Боже, аби ви говорили правду — сказав Чічерін. — Але погляньте лиш на того малого Хотінґфу. Я присяг би, що десь єго вже бачив. Єго лице вбило ся в мою память. Перед пятьми лїтами був я придїлений до нашого посольства в Берлинї, аби учащати на технїчний курс в Шарльотенбурзї. Тодї був я раз при припятю японьского посольства і при тій нагоді познакомив ся з одним молодим японьским інжиніром, котрий був незвичайно подібний до Хотінґфу. І та подібність ще не може менї вийти з голови і не дає менї спокою, хоч я вже нераз пересьвідчив ся, що то лиш витвір моєї уяви.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 22-го мая 1906.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував старосту бар. Тад. Лебля радником Намістництва у Львові. — П. Управитель Міністерства віроісповідань і просьвіти іменував інжинїра машин у Львові, Теод. Мокрицкого, учителем в школї для зелїзного промислу в Сулковичах.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс концептових практикантів Намістництва: дра Юл. Дуниковского з Товмача до Бохнї, Алекс. Танчука з Золочева до Турки, дра Альфр. Галушку зі Львова до Товмача, Казим. Голиньского з Турки до Коросна і Стан. Хоржемского зі Львова до Золочева.

— **Подорож до сьв. Землї.** Комітет, який устроює в серпни паломничу поїздку до сьв. Землї, вже розіслав зголошеним участникам гарний друкований провідник з описами та ілюстраціями тих околиць, через які будуть путники переїздити. Доси найбільше участників зголосило ся до II. кляси, хоч також III. і I. кляса численно заступлені. Щоби ще більше можна було приняти зголошень сьвящеників до участи в паломництві, комітет подбав, аби на кораблі перестроено 60 місць III. кляси на II. класу. Сьвященики можуть отже ще зголошувати ся на місця в II. і I. кл.

— **Ґімнастично-вокальний вечер львівского „Сокола"** відбуде ся дня 5-го червня (в второк по Зелених сьвятах) в „Фільгармонії". На сегорічний вечер приготовано богату в новости програму як з области руханки так і вокальної. Між иншими виступлять Соколи з Зелева, городецкого повіта і малї Соколики з Підборець коло Львова. Білети на всї місця можна набувати від найблизшого понедїлка в „Соколї" ул. Коперника ч. 9.

— **Дрібні вісти.** В однім з анґлїйских купелевих місцевостий найдено убиту молоду Росиянку, з родини російских міліонерів Бокібель. Убита мала бути анархістскою. — Скарбові власти в Австрії знесли примус продаваня почтових марок в трафіках, а полишено трафікантам лише право веденя сеї торговлї. — З Парижа доносять, що вел. кн. Кирилови і его жінцї украдено з готелевого мешканя дорогоцїнности вартости 100.000 франків. — В Теребовли відобрав собі житє вистрілом з карабіна рядовий тамошного баталїону стрільців, Варга. Причина самоубийства незвістна. — Дня 18-го мая с. р. наїхали на себе два товарові поїзди коло місцевости Лїдії, в Країнї. Погибли два зелїзничі функционарі.

— **До винайменя фільварок** в Ліcках, коломийского повіта, на 6 лїт в обшарі 350 морґів орного поля в однім парцели. Будинки всї в дуже добрім станї. Близших відомостий уділяє і приймає оферти: о. Тит Войнаровский в Коршові, п. в місци.

— **Напад на сьвященика.** З Сянока телеграфують: В справі наміреного рабункового убийства на сьвященика в Климківцї, о. Вольского, арештувала вчерашної ночи жандармерия в Мейсци пястовім коло Коросна Йосифа Мультана, званого Жмуда, з Ружи, пильзненьского повіта. Арештований злочинець, котрого відставлено до повітового суду в Риманові, признав ся до вини.

— **Про хмаролом,** який навістив Сяніччину, доносять з Сянока: Минувшого четверга, дня 17 с. м. по полудни, около години 3-ої захмарило ся, а доносячі ся здалека громи, віщували наближаючу ся бурю. Буря надтягала від полудня. Вкінци упав зливний дощ, получений з градом і вихром. Злива тревала не цїлої пів години, відтак випогодило ся. Однако як вскорі показало ся, до Сянока дійшли вже лиш останки бурі, а з далеко більшою силою лютила ся она в околици від Загіря, бо поля до Загурлия були покриті так грубою верствою граду, що забілїли немов би снїгом вкриті і ще по двох годинах град білїв на поли. Вода в потоцї, що пливе від Стружів через Посаду, прибула так скоро, що в однїй хвили виступила з берегів, заливаючи гостинець, поля і огороди. Вдерла ся через подвірє до фабрики машин і залила більшу часть варстатів. В відливальни стояла близько на метер висока і знищила всї приготовлені до відливу форми. Шкода зроблена повеню в фабрицї, доходить до тисячів. Всї доми в Посадї, положені над потоком, були облиті водою а до деяких втиснула ся вода і залила їх так високо, що хатна обстава плавала. Також шлях зелїзничий від Загутина до станції в Сяноцї був залитий, а вода доходила до двірця. Богато шкоди наробила вода в поли і огородах над потоком. — Про ту саму бурю пишуть з Ліська: Дня 17-го с. м. упала тут така злива з градом, що до пів години прийшла повінь. Шкода в поли місцями дуже велика, бо вода позносила всю родючу землю. Дороги і мости ушкоджені. В Луковім ударив грім в хату і запалив ей.

— **Кінське мясо у Львові** тратить свій початковий попит. Один склеп вже замкнено, а вибій коний, перше досить значний, тепер дуже змалїв. В перших місяцях бито 8 до 10 коний денно, тепер бють пересічно 4 конї, що вистає не лише для місцевого запотребованя, але й для провінції.

† **Померли:** Варвара Якимовичівна, сирота по сьвященику у Львові; — Ольга з Чемериньских Савицка, жена сьвященика в Лопі, дня 15 с. м.

Телеґрами.

Відень 22 мая. В дальшій дискусиї над заявою президента міністрів промавляв нинї перший кн. Гогенльоге. Бесїдник підніс, що дотеперішні бесїдники заявили ся, що правда, з одушевленєм за загальним голосованєм, але з такою самою рішучостию поборювали предлогу правительства. Таке плятонїчне одушевленє не має вартости і не посуне справи реформи виборчої наперед. (Бесїдник говорить дальше).

Рим 22 мая. Король конферував вчера з Джоліттім, як здогадують ся, в справі утвореня кабінету.

Неаполь 22 мая. Злива тревае і дальше. З Везувія і сусїдних сторін спливає велика маса води, що несе вульканїчний порох в виді болота або намулу. Кілька місцевостий під Везувієм стоїть під водою.

Каліш 22 мая. Оногди рано о 10 год. коли командант 15 полку драґонів, полковник ґр. Келлер, вертав кінно з муштри в супроводі ад'ютанта поручника, трубача і ординанса, кинув хтось бомбу, котра забила коня під ґр. Келлером а він сам впав на брук тяжко зранений. Лекше зранені трубач і ординанс. Виновник втік.

Берест литовский 22 мая. В самім осередку міста убито вистрілом з револьвера помічника комісаря Оґанєнова. Убийник втік.

Батум 22 мая. Оногди вечером убито американьского віце-консуля Стюарта в его власнім двірку. Убийник втік.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: Gazeta Lwowska з дня 21 мая с. р. оголошує розписанє оферт на винайменє реставрациї на двірци зелїзничім в Терноноли. — Близші услівя і постанови обовязуючі при винаймованю реставрациї можна переглянути а взглядно одержати безплатно у відділї руху ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові, бюро ч. 231. Там можна переглянути також спис комнат, призначених до ужитку винаймаючого реставрацию в Терноноли, як також засягнути всяких потрібних пояснень. — Рівночасно з внесенєм оферт мають оференти зложити в касї ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові вадюм в висотї 5 проц. річного чиншу. — Оферти в формі звичайного письма, заосмотрені марками стемплевими по однїй коронї від аркуша враз з двома так само остемпльованими примірниками подрібних условин, належить власноручно підписати, в куверті з написом „Оферта на винайменє реставрациї в Терноноли" запечатати і найпізнїйше до дня 11 червня 1906 до год. 12 в полудне до ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові внести. — Отворенє оферт відбуде ся 12 червня 1906 о год. 12 в полудне в ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові.

НАДІСЛАНЕ.

— **Лише I корону** стоїть річник 1905 „ДОБРИХ РАД". Зміст: 388 порад, 94 рисунків, 101 допитів, а 138 поучаючих афоризмів.— Річники з минувших лїт продають ся за половину цїни. — Передплата на 1906 рік 2 К. Адреса: „Добрі Ради" — Стрілецкий Кут (Буковина).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).